

Planet Pulp

14. årgang | Nr. 157 | november '18

([http://www.planetpulp](http://www.planetpulp.dk))

Søg...

13. oktober 2018

Martin Schjønning (<http://www.planetpulp.dk/author/schjonningpulp/>)

Synes godt om 34

Negligee: Love Stories

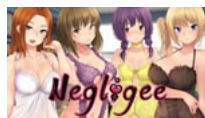
Tekst | [Print denne side](#) | [Send som email \(mailto:?\)](#)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Negligee%3A%20Love%20Stories&body=Jeg%20anbefaler%20spillet%20Negligee%3A%20Love%20Stories%2F&title=Negligee%3A%20Love%20Stories%2F

Der er utroligt få ting i Negligee: Love Stories, der ikke er irriterende. Jeg er bange for, at jeg må trække sur-progressiv-mand-kortet og erklære spillet for en fiasko på alle planer.

([/#facebook](#)) ([/#twitter](#))
([/#google_plus](#))

(<https://www.addtoany.com/share?url=http%3A%2F%2Fwww.planetpulp.dk/negligee-love-stories%2F&title=Negligee%3A%20Love%20Stories>)

(http://www.planetpulp.dk/billeder/computerspil/negligee/negligee_cover_stor.jpg) Den eneste grund til at jeg kastede mig ud i de fire hjernebedøvende storylines i **Negligee** er, at spillet er det første af sin art på en stor spilplatform.

Negligee brød som det første gennem censur-muren, og udkom på Steam til trods for nøgenhed og eksplicitte sexscener.

Som jeg nævner i denne måneds lederartikel, anser jeg det for et skridt i den rigtige retning, at bringe sex tilbage til et stormedie, hvor kriminalitet, stofmisbrug og ultravold har levet nærmest uhindret i årtier. Med andre ord: Hvis der skal være voksen-temaer i spil, skal der være sex i spil, punktum.

Men herre du milde gud, hvor er det et sløset første skridt!

Negligee halter på alle punkter, både hvad angår gameplay, narrativitet, sprog, underholdningsværdi og – mest af alt – den samlede udsigelse om seksualitet og kønsroller.

Spillet spiller sig selv

Negligee tilhører Visual Novel-genren, der bedst kan sammenlignes med en **Sværd & Trolddom**-bog for folk, der er for dovne til at bladere manuelt.

Det er **Neglige Love Stories** (Diana og Camilla, 2018) | Planet Pulp
manipulere ungdommen til at læse ved at udstyre litteraturen med manga-damer og vise den på en skærm, er det fint med mig.

Men interaktiviteten – altså det der gør **Neglige** til et spil og ikke en gemen ebog – er der ærlig talt ikke gjort meget ud af.

Der er fire lange historier i **Neglige**, hvor man følger fire kvindelige hovedpersoner. De fire kvinder har et meget løst fælles udspring i lingeriebutikken Neglige. Så løst at tre af dem først bliver ansat i slutningen af deres respektive historier.

For dem af os, der husker de mange forskellige skab-dit-egget-eventyr-bøger fra 80'erne og 90'erne, som overnævnte **Sværd & Trolddom**-serie, burde et spil som **Neglige** være en nostalgisk oplevelse i nye rammer. Men hvor man næsten altid havde et nyt valg i bøgerne, er der kun tre eller fire valg i hver timelange **Neglige**-historie.

Det resulterer i utilgiveligt meget tid, hvor man blot er tilskuer til det spil, man har købt, og hvad værre er: Det er meget svært at regne ud, hvilken effekt – om nogen – de få valg, man tager, har.

Ved mange af valgene modarbejder historien spilleren. Jeg prøvede fx at få stripperen Jasmin i historie 2 til at sige op eller sige fra, hver gang jeg havde chancen, og hun overvejede da også at gøre det. Jeg kom dog ikke mange tekstpaneler videre, før Jasmin fortrød og blot fortsatte med det, jeg lige havde forsøgt at forhindre.

Når børn leger voksne

Man kunne (næsten) have tilgivet den manglende spillerinteraktion, hvis ikke det var fordi, historierne var så banale og ubehjælpelige.

Halvdelen af tiden sidder man, og kan let forudsige alt hvad der sker. Den anden halvdel undres man over den komplette mangel på sammenhæng mellem, hvad hovedpersonen tænker, og hvordan hun agerer.

Karaktererne er for tre ud af fires vedkommende usikre kvinder, der skal forestille at tilvælge det frække, men det er opstyltet. Det virker som om, der er gjort mest ud af at rense mænds samvittighed.

Disse historier er seksuelt meget uskyldige. Kvinderne kan bryde nogle af deres egne grænser, men kun på mændenes opfordring. Sex er noget, kvinder gør for mænd. Sex er skamfuldt, og kvinder bør ikke have lyst til det.

Disse anakronistiske kønsrollemønstre og det dybt problematiske syn på sex understreges af fortællestilen, især i beskrivelserne af den seksuelle akt.

Alle fire historier foregår i et univers befolket af voksne, der er som børn forestiller sig, at de er. Vi snakker lummer 12-års-humor og lamme scorereplikker, og det virker ikke som om, forfatteren nogensinde har prøvet at dyrke sex.

Mens sex absolut bør være underholdende, bør det altså også præsenteres med en vis modenhed.

Sexvæsker i mine folder

Sprogteknisk er **Neglige** også den rene tragedie. Teksten, der altså er den eneste fremadgående kraft i "spillet", er sjusket og tydeligvis ikke korrekturlæst af en professionel.

Eksempelvis mangler der citationstegn ved talegengivelser, så læseren ofte er i tvivl om, hvorvidt der er tale om indre monolog eller ydre dialog – dette bliver særligt irriterende, når det leder op til et af de alt for få steder, hvor historien spaltes. Man skal tage et valg, som man tit ikke kan regne ud hvad går ud på.

Litterært set er sproget under par med de værste lægeromaner, personerne er todimensionelle, og der sker til tider absurde spring i handlingen, hvor der går flere uger, uden at man opfatter, hvad der er sket i mellemtiden.

Min fordom om forfatterens manglende seksuelle erfaring underbygges desværre også af både sproget og de handlinger, sproget skal beskrive.

Kvinderne omtaler deres egne kønsorganer med en form for vulgær poesi, man forventer at finde på toiletvægge på tilpas slibrige provinsværtshuse. "My box" og "My folds" er blot to eksempler.

Desuden opstår der her og der grinagtigt umulige hændelser under sexscenerne. Som når Sophie (historie 4) kan mærke sin partners nakkehår rejse sig, mens hun sidder på knæ mellem hans ben. Jeg formoder at hun har en slags spider sense kørende for sig.

Artig sex ... Desværre

Det spørgsmål, jeg tror, alle spekulerer over, inden de spiller **Negligee: Love Stories** er "hvor frækt er det egentlig?"

For størstedelen af historienes vedkommende er svaret beklageligvis, at på en skala, hvor 1 er missionærstilling med lyset slukket og 10 er sex med hængte dyrebørn, befinder vi os omkring 3 hele tiden.

Et gennemgående tema er ekshibitionisme, en trope indenfor blidere erotisk litteratur, der nok er fræk, men ikke vanvittigt grænseoverskridende. I **Negligee** bliver der kaldet på tennisbaner, i prøverum, i en parkeret bil, i et S-tog, foran et kamera, etc. Det er da meget hyggeligt, men ret ensformigt.

Der er et par scener, hvor der tages dildoer i brug, men i vore dages er det jo uskyldigt, grænsende til det bonerte, at det ikke bliver mere kinky end det.

Undtagelsen er historie 4, der handler om nymfomanen Sophie. Hun kaster sig hovedkulds ud i det ene forrygende sexeventyr efter det andet. Hun forfører sin filosofilærer i et klasselokale, og er midtpunkt for et kæmpe gangbang med vidt fremmede mænd i et tog. Endelig kommer der lidt kød på knoglerne af dette makværk af en spil. Men...

Kvinde, kend din plads

Hvis man trykker på de rigtige knapper, ender man med en historie, hvor pigen faktisk tager initiativ til sex og nyder det! Halleluja! Historien knækker dog, hvis man – som jeg – faktisk synes at det er helt okay, at pigen udforsker sit eksplosive libido.

"I don't have enough traumatic backstory to warrant this kind of deviance", siger hun, allerede inden det hele bryder sammen.

Hun begynder at fortryde og skamme sig over sine valg – altså de valg jeg har fået hende til at lave, så hun kunne blive frigjort og fordomsfri. Hun giver sig selv skylden for et voldtægtsforsøg og forsøger at blive en pænere pige bagefter.

Moralen synes at være, at kvinder med en udfarende seksuel appetit bør holde sig i skindet. Ellers bliver man uheldig.

Dette deprimerende kvindesyn gennemsyrrer hele spillet. Karen fra første historie er sin knotne, seksuelt uinteresserede mand utro. I den forbindelse er hun nærmest absurd vægelsindet, i forhold til at hun også skal forestille at være manager for lingeriebutikken.

Hun lader sig beredvilligt manipulere rundt med. I mit forsøg på at give hende en lykkelig slutning, hvor hun stikker af med sin elsker, fik jeg slået begge parter brutalt ihjel af den jaloux ægtemand, der kun har giftet sig med hende, fordi hendes far ejer det firma, han arbejder for.

Moralen her er endnu værre end overstående: Hvis du har mere lyst til sex end din mand, bliver du myrdet!

Så hellere rendyrkede voldtægtsscenarier!

Karakteren Jasmin er inkonsekvent allerede i sin første scene. Hun er desillusioneret og træt af sit job som stripper, men i samme åndedrag nyder hun at blive kigget på, når hun arbejder. Hun præsenteres som nærmest retarderet i sin evne til at tage et valg.

Historie 3 er dog på sin vis den værste: Jomfruen Charlotte har et mildt sagt forkvaklet forhold til sex. Hendes kæreste er en nar, der ikke fortjener hende, og presser på for at komme i bukserne på hende.

Hun giver ham et blowjob i en bil, uden at have lyst, men uden at han decideret bruger hverken tvang eller trusler. Han manipulerer hende, men hvor går grænsen mellem manipulation og et velment frækt tilbud, når dialogen er så ubehjælpeligt skrevet?

Jeg har investeret 85 kroner i et erotisk computerspil. I stedet for at blive tændt af den spæde jomfru, der lukker sine læber om pikken, sidder jeg og spekulerer på, hvor på #metoo-bevægelsens voldtægtsskala denne situation ville befinde sig.

Hvor vigtig den diskussion end er (og det er den bestemt!) tror jeg ikke, det var hensigten med spillet. Det var i hvert fald ikke derfor, jeg købte det.

Det havde faktisk været bedre, hvis historierne havde været virkelig hardcore, misogynistiske kidnap-og-voldtæg-fantasier, da det i det mindste ikke ville virke så anstrengende påtaget, så tilstræbt men fejlslagent politisk korrekt, så kunstigt undskyldende.

Kvinderne er alle mentalt selvunderkuede, voldsomt dårlige beslutningstagere, statister i deres eget liv. De lader sig koste rundt med, fordi de vælger det.

Hadde det blot været fysisk tvang eller truslen om vold, der fik dem til at handle, havde det dog i det mindste frataget dem medskylden i deres egen ulykke!

Kvindelig redaktør søger

Jeg tror ikke, der har været en eneste kvinde involveret i udviklingen af **Negligee: Love Stories** – et spil der ellers udelukkende handler om kvinder.

Det er både de store linjer, som overstående totale misforståelse af kvinders seksualitet, psykologi og generelle åndsevner, der taler for denne teori, men helt ned i detaljerne er der tegn på, at spillet er lavet af mænd og til mænd.

Karen, der som sagt leder en undertøjsbutik, skal spille en tenniskamp, og under sportstøjet er hun iført sartilla blonde-lingerie, heriblandt en bøjle-BH.

Omvendt omtaler Charlottes veninde Mikka sit undertøj som "cute" – det viser sig at være hotpants og en helt gennemsnitlig pastelfarvet sports-BH.

Hertil kommer, at de tegnede figurer alle af en ubestemmelig alder, og utroværdigt polerede. Som et unaturligt gennemsnit af menneskeheden, men med øjne så store som møllehjul.

Nogle gange dækker tekstboksen for de mest pikante detaljer, så de kun er tydelige i et splitsekund, når teksten skifter. Er det meningen, at det skal være æggende? Det er virkelig irriterende.

Der er heller ingen sammenhæng internt mellem historierne. Charlotte er dårlig til sport i én historie, men en dygtig basketballspiller i en anden. Hannah er med i historie 2's epilog, selvom jeg fik hende dræbt i historie 1. Og så virker spillet heller ikke optimalt rent teknisk.

Der er ingen tilbage-knap, så hvis du ved et uheld får klikket dig for hurtigt videre, er det bare ærgerligt. Den del af historien må du undvære.

Jeg kunne godt have undværet alle historierne. Hvis dette er standarden blandt de erotiske spil, Steam nu tillader, tror jeg bare jeg holder mig til de gamle medier.

For der er intet ved teksten, historien eller karaktererne i **Negligee**, der ikke er gjort hundrede bedre indenfor traditionel erotisk lecture, og intet ved spillets sexscener og illustrationer, som man ikke bare kan finde langt lettere, gratis og med rigtige mennesker på Pornhub.

Titel: Negligee: Love Stories
Udvikler: Dharker Games
Udgiver: Valve
År: 2018
Platform: PC
Genre: Visual Novel / Eroge

Anmeldt i nr. 156 | 13/10/2018 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=46546)

Martin Schjönning (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115) er litterat, forfatter, rollespiller og generelt en inkarneret nörd – og stolt af det! Han debuterede som novelleforfatter i 2011 med **Anonymt Bidrag** i antologien **Velkommen til Dybet**, og har siden deltaget i flere

antologier, blandt andet **Vampyr**, **Pix** og **Varulv**. Hans første kortroman, **Deroute**, udkom i maj 2015, efterfulgt af den første fulde roman, **Afsind**, i januar [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Skriv et svar (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med

Navn

E-mail

Websted

Kommentar

Disse [HTML \(HyperText Markup Language\)](#) koder og attributter er tilladte:

```
<a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b>
<blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <em>
<i> <q cite=""> <strike> <strong>
```

Skriv kommentar

Indhold – 13. november 2018

Leder og indhold - 13. november 2018 (<http://www.planetpulp.dk/?p=46618>)

Film:

10,000 BC (<http://www.planetpulp.dk/?p=46602>) (Roland Emmerich, 2008)

Lad de døde hvile (<http://www.planetpulp.dk/?p=46606>) (Sohail A. Hassan, 2018)

Filmmusik:

Olsen-banden - Best of vol. 1 (<http://www.planetpulp.dk/?p=46658>) (Bent Fabricius-Bjerre, 2018)

Tegneserier:

Catwoman: When in Rome (<http://www.planetpulp.dk/?p=46608>) (Jeph Loeb & Tim Sale, 2005)

Computerspil:

Wings (<http://www.planetpulp.dk/?p=46610>) (Cinemaware, 1990)

Wings: Remastered Edition (<http://www.planetpulp.dk/?p=46612>) (Cinemaware, 2014)

Artikler:

Lidt fysisisk er man vel altid ... Om at oversætte H.P. Lovecraft (<http://www.planetpulp.dk/?p=46614>)

Seks nikotinplastre og et kateter, tak! Reportage fra BogForum 2018 (<http://www.planetpulp.dk/?p=46616>)